

Krajša kurilna sezona

Pred dobrim letom sta Komite za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo in Komite za industrijo, gradbeništvo in energetiko pri izvršnem svetu Skupščine mesta Ljubljane pripravila enajst predlogov za racionalnejšo izrabo energije za ogrevanje, ti predlogi pa so bili sprejeti, vendar le delno izvajani.

Preskrba s tekočimi gorivi, zlasti mazutom, je v naši republiki vse bolj pereča. Prav zato je morala Komunalna energetika Ljubljana začeti izvajati določene ukrepe, k temu pa sta največ pripomogla dva predloga – skrajšanje kurilne sezone, ki ga je za Ljubljano potrdil izvršni svet SML, in znižanje ogrevalnih temperatur prostorov z 20° C na 18° C, ki je z zveznim odlokom veljala za celo Jugoslavijo.

Pri skrajšanju kurilne sezone je bila sprememba v tem, da je bil začetek kurilne sezone predviden, ko zunanje temperature trikrat zaporedoma ob 21. uri padejo pod 12°

C, in sicer po 1. oktobru. Z ogrevanjem naj bi končali, ko temperature trikrat zaporedoma ob 21. uri presežejo 12° C, najkasneje pa 3. maja.

Znižanje temperatur z 20 na 18 stopinj Celzija je samo teoretično. V Ljubljani smo zvezni odlok sicer upoštevali, tako da smo temperaturo ogrevalnih prostorov znižali za 2° C, s prejšnjih 22 na 20 stopinj. Zaradi problema nereguliranih internih instalacij in neenakomernosti ogrevanja posameznih prostorov v istem objektu, je zniževanje poprečnih 20° C praktično neizvedljivo. Nikjer v Jugoslaviji niso varčevali na tak način. Pri tem

smo v Ljubljani, na račun nižjih temperatur, potrošnikom za približno 9 odstotkov znižali in manj obračunali porabljeno pavšalno količino.

Količine mazuta, ki jih bo dobila Slovenija v primerjavi z lanskim letom, so za 25 odstotkov manjše, kar pomeni velik primanjkljaj. Žal pa rešitve ne moremo iskati v nadaljnjem zniževanju temperatur. Tako edino rešitev predstavlja predlog o skrajšanju kurilne sezone. Izkušnje zadnjih let kažejo, da se dejanska in trajnejša ohladitev jeseni pojavi med 10. in 15. oktobrom. Spomladi je druga polovica aprila toplejša kot prva polovica maja. Z nadaljnjim skrajšanjem kurilne sezone bi v Ljubljani pri daljinskem ogrevanju lahko prihranili 5.000 do 6.000 ton mazuta, nekaj pa bi prihranili tudi pri porabi premoga. Pri tem naj bi še naprej normalno ogrevali bolnišnice, šole, otroške vrtnice, zdravstvene domove in domove starejših občanov.

Tako se bo letošnja kurilna sezona, za vse tiste, ki jih greje Komunalna energetika Ljubljana, začela 15. oktobra oziroma naslednjega dne, ko temperatura ob 21. uri zvečer pade pod 12° C, končala pa se bo najkasneje 15. aprila oziroma takrat, ko temperatura ob 21. uri zvečer trikrat zaporedoma preseže 12° C. Ta ukrep pa ne velja za prej omenjene ustanove, ki jih bodo še naprej ogrevali kot doslej.

Predlog o krajšem času kurilne sezone je prav gotovo na mestu, saj se doslej nismo disciplinirali in zapirali radiatorjev; žal pa bo minilo še precej časa, potrebnih pa bo tudi kar precej dinarjev, da bodo lastniki stanovanj lahko vgradili natančne števce za merjenje količine toplotne energije.

PRIMOŽ HIENG

razširiti. Ta razširitev pa naj bi v prvi vrsti pomenila izgradnjo novega prodajnega centra Mercator in razširitev marke- ta Emone na Šaranovičevi cesti. Glede na to, da je na Poljanski cesti veliko Mercatorjevih trgovin, ki kratko malo prodajajo vse, naj bi omenjena organizacija te trgovine preusmerila v prodajo le določene vrste blaga. S tem bi se zmanjšale vrste, saj v isti trgovini čaka kupec cigaret in kupec moke, pa tudi ponudba bi se verjetno povečala. Te želje naj bi se uresničile že v naslednjem srednjeročnem obdobju. Tudi prodajni center v novi soseski BS 6 naj bi bil zgrajen že v prvi fazi gradnje soseske.

Še vedno ostaja aktualna problematika obrti, servisnih delavnic za gospodinske in električne aparate, televizijske in radijske sprejemnike, vodovodne instalacije, avtomobile in tako naprej. Sistemsko se bodo morali lotiti tudi reševanja vprašanja uslužnostne obrti in preprečevanja njenega prehajanja v storitveno obrt.

Vloga sveta potrošnikov še ni zakonsko uveljavljena. Odnos trgovin – potrošnik še ni zaživel. To pa pomeni, da bodo morali občani, organizirani v svetu potrošnikov ta vprašanja rešiti, če naj bi soodločali o poslovanju in razporejanju dohodka, ki se pridobiva v trgovinah na področju poljanske krajevnih skupnosti, in seveda še o številnih drugih stvareh.

DARINKA LEGAT ČOŽ

KRAJANI V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH LEDINA IN TABOR KRITIČNI GLEDE NOVEGA ODVOZA SMETI

Smo res dovolj pripravljeni?

Da bi se na nov način odvažanja smeti in odpadkov, na katerega naj bi na območju krajevnih skupnosti Ledina in Tabor prešli 22. septembra, dobro pripravili, se je 8. septembra sestel delegatski zbor stanovalcev, povabljeni pa so bili tudi predstavniki TOZD Javna higiena. Prisotnih je bilo 91 predsednikov hišnih svetov in lastnikov hiš, ki so predstavljali 1450 gospodinjstev. Razumljivo je, da je bila izrečena vrsta pripomb, ki bi jih lahko strnili takole:

- v krajevnih skupnostih je večina stanovanjskih hiš ogrevana klasično, torej kam odlagati še topel pepel;
- kje so manjkajoči kontejnerji in kdo naj jih kupi;
- založenost trga z vrečkami je slaba (večkrat zmanjka navadnih črnih vrečk, ki so cenejšje, tako da ostanejo le tiste po 84 din 10 kosov, Metalka, Emona);
- za krajane z najnižjimi prejemki je strošek nabave vrečk velik izdatek;
- odnos do odloženih vrečk je ponekod vandalski, posebej zato, ker odvoz ni pravočasen.

Izrečenih je bilo še več pomislekov. Prisotni so imenovali skupino, ki bo pripravila predlog lokacij za postavitve kontejnerjev; za manjše objekte tudi skupaj. Istočasno bo skupina proučila možnost nakupa kontejnerjev preko TOZD Javna higiena, kar bo vsakor bistveno vplivalo na nižjo ceno.

Sprejet je bil dogovor, da v večjih objektih (stolpnice, bloki), kjer so stanovanja ogrevana s centralno kurjavo, preidejo na zbiranje odpadkov v vrečke postopoma, celotno območje obeh krajevnih skupnosti pa po končani kurilni sezoni 1980/81.

TONE JANČAR

O DELOVANJU SVETOV POTROŠNIKOV

Zatika se

Potrošniški svet v krajevni skupnosti Poljane še ni oživel. Po besedah tajnika krajevnih skupnosti, tovariša Bogomira Kotnika, je temu vzrok predvsem »slaba roka« pri volitvah predsednika. Toda predsednik, ki je bil izvoljen kot zadnji, bo prav gotovo pognal kolesje tega organa potrošnikov. Kot smo omenili že v prejšnji številki, se žal pojavlja zopet problem predsednika. Dober predsednik – vse dobro! Morda je delno to tudi resnica, vendar pa, kaj je res potrošniški svet individualni organ? Jasno da ni, pa kljub temu se tu zatika.

Pa pustimo sedaj to vrsto razmišljanj ob strani in pogledimo, kaj ima v načrtu Potrošniški svet omenjene krajevnih skupnosti. Pri tem naj še dodamo, da bo, ne glede na to, da je bil ustanovljen že pred petimi leti, začel delovati

še leto. Če bo res? Tovariš Kotnik nam je prav potihem zagotovil, da bo.

S predstavniki Emone, Mercatorja in občinskega izvršnega sveta je bilo okvirno že dogovorjeno, da se bo morala oskrba v KS Poljane

Napis na fotografiji je več kot zgovoren, žal pa lastnik modnega krojaštva Franc Poplatnik pozablja, da smo z damami in gospodi že opravili. Ne Trubarjevi pa smo opazili še nekaj damskih in gosposkih salonov in samo upamo lahko, da bomo kmalu opazili nove table z novimi nazivi...

Foto: Primož Hieng

ZAKAJ TAKO?

Že večkrat je bilo v preneka- terem časopisu kritično obravnavano delo naših komunalcev pri barvanju talnih obeležb v Ljubljani. Delo je večkrat slabo opravljeno, saj barva že po nekaj tednih dobesedno izgine.

Sedaj barvajo prehode že dru- gič, pa bo verjetno isto, stane pa ta barvarija mnogo denarja. Zanima me, zakaj je delo tako slabo opravljeno.

O. C. Ljubljana

Barva, ki izginja

Pripis uredništva

O izginjajoči barvi talnih obeležb v Ljubljani smo se pozanimali pri Komunalnem podjetju v Ljubljani, tozdu Javna razsvetljava. Povedali so nam, da je delo v redu opravljeno, vsaj kar zadeva delo komunalnih delavcev, pač pa z barvanjem talnih obeležb v mestu, kot je Ljubljana, nastaja cela vrsta težav, ki bistveno vplivajo na trajnost teh obeležb.

Po navodilih proizvajalca barv bi morala biti temperatura vozišča, na katero se nanaša barva, vsaj 15 stopinj Celzija, obenem pa mora biti vozišče popolnoma suho. Taki pogoji pa so izpolnjeni le dvajset dni na leto in to v idealnem primeru. Pri tem je treba računati še na to, da zaradi prometa ni možno skoraj nikjer v središču mesta barvati podnevi, ampak le ponoči, kar seveda še slabša pogoje.

Poleg tega proizvajalec barve

ne daje garancije za barvanje v mestih. Treba je upoštevati še to, da je večina ljubljanskih ulic izrabljena. To pomeni, da je izrabljen zgornji sloj asfalta, ti- sti sloj, za katerega je pravza- prav narejena barva. Zato nã izrabljeni cestni površini barva mnogo slabše drži. Če temu do- damo še mnogo večje obreme- nitve teh površin, vsaj kar se tiče zaviranja in speljevanja, res ni čudno, da se barva ne more obdržati.

Vendar pa, pravijo komunalci, obstajajo posebne dvokom- ponentne barve in plastika za označevanje talnih obeležb. To- da obstojnost je tolikšna, da bi verjetno preživele samo cesto, so zelo drage, in seveda jih je treba uvoziti. Zaradi pogostih sprememb ljubljanskega pro- metnega režima pa so za nas pravzaprav neprimerne, ker oz- načb sploh ne bi mogli odstrani- ti s ceste, razen seveda z nenor- malno visokimi stroški.

HUMORESKA

Saj sploh ničesar ni

Sestanek krajevnih skupnosti, točka razno. Predsedujoči predlaga, da bi izvolili potrošniški svet.

Krajani kar poskočijo.

»Se sploh spleča govoriti o preskrbi?« vpraša prvi.

»Pralnega praška ni,« pravi drugi.

»Kave ni,« pravi tretji.

»Olja ni,« doda četrti.

»Sladkorja ni,« vzklikne peti.

»Celo prepotrebni zdravil ni,« zastoka šesti.

»Sploh ničesar ni,« pravi sedmi.

»Rezervnih delov za avtomobile ni.«

»Uvoženih televizorjev ni.«

»Premoga in drv ni.«

»Ni in ni.«

Sestanek, doslej miren, skoraj dremav, postane preveč živahen. Predsedujoči ga skuša umiriti:

»Strinjam se s tem, da tega in onega včasih ni. Prav tu lahko potrošniški sveti veliko store, ureditev preskrbe je ena njihovih najbolj konkretnih nalog... Torej, izvolimo potrošniški svet. Se kdo javi, ima kdo predloge?«

Spet je v dvorani mirno, spet je tišina, skoraj mučna, vleče se že skoraj predolgo, ko jo pretrga vzklik iz ozadja:

»Tudi kandidatov za potrošniške svete ni!«

EVGEN JURIC

ODMEV NA ČLANEK O PRULSKEM MOSTU

Druga stran medalje

K pisanju me je pripravil članek Cirila Staniča v 12. številki Dogovorov. V omenjenem članku pisec predlaga gradnjo mostu preko Ljubljanice v smeri predor pod Gradom-Zvonarska ulica-Švabičeva ulica-podaljšek Titove ceste.

Ob omenjenem, milo rečeno, zgrešenem predlogu, naj omenim nekaj dejstev.

Prebivalci Prul smo že tako dovolj prizadeti zaradi tranzitne ceste sever – jug, ki neusmiljeno reže ozemlje naše krajevnih skupnosti, in na kateri je vsak dan več tisoč vozil, od tega velik odstotek težkih tovornjakov. Omenjena povezava Prul in Trnovega, ki jo predlaga Ciril Stanič, bi zdajšnje, že tako katastrofalno stanje še poslabšala. Ob že tako onesnaženem ozračju in neznosnem hrupu (mimogrede: prošnja prebivalcev za postavitve protihrupnih zidov je izvenela v prazno), bi omenjena povezava spremenila Prule v območje neprimerno za življenje.

Povezava predor pod Gradom-Zvonarska ulica-most čez Ljubljanico pa je tudi neracionalna. O tem se lahko vsakdo prepriča s pogledom na karto mesta Ljubljane.

Zaradi podobnih predlogov, ki so bili tudi uresničeni, je naša družba utrpela že dovolj škode. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev so se načrtovalci prepogosto zatekali k parcialnim, kratkoročnim rešitvam, ki ne bodo prinesle žele- nih rezultatov (nova Prešernova cesta). V središču Ljubljane ne potrebujemo novih cestnih povezav, ki bi poslabšale da- našnje stanje. Potrebujemo ceste na obrobju mesta, ki bi promet speljale daleč od središča.

ŠTEFAN BRUL